

Vostres Goigs amb gran plaer
cantarem, Verge Maria;
*puix la vostra Senyoria
és la Verge del Roser.*

Déu plantà dins Vós, Senyora,
el Roser molt excel·lent
quan us féu mereixedora
de concebre'l purament.

Del sant ventre produïda
la planta del Roser verd,
fou dels Àngels circuïda
i servida amb gran concert.

Quan els reis devots sentiren
del Roser la gran olor,
amb l'estrella ensems partiren
per adorar el Senyor.

Gran delit us presentava
vostre Fill ressuscitat
amb cinc roses que portava
en les mans, peus i costat.

Reparada la gran erra
d'Adam, per mort cruel,
trasplantat fou de la terra
el Roser dalt en el cel.

No fou de menor estima
el goig de l'Esperit Sant,
quan vingué de l'alta cima
en vostre Col·legi Sant.

Vostra vida ja acabada,
el major dels goigs sentí's
quan a Déu sou presentada
trionfant al Paradís.

Puix mostreu vostre poder
fent miracles cada dia;
preserveu, Verge Maria,
els confreres del Roser.

Manà vostra Senyoria
als Frares Predicadors,
que de vostra Confraria
fossin instituïdors.

*Supliquem Rosa agraciada,
què voleu Mercè de Déu,
dignament intitulada
Verge i Mare del Roser.*

Els Goigs del Roser tal com els canten els Caramellaires del Roser de Sant Julià de Vilatorrada, transmesos per tradició oral des de temps immemorial.

El manuscrit més antic, del segle XV, es conserva a la Biblioteca de Catalunya, n.854, folis 112-114